

OSD 8/VIII/2011

[REDAKTOWANE], 24 kwietnia 2012 r.

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKTOWANE]
w składzie:

- | | | |
|-----------------------------|---|--------------------|
| <u>Przewodniczący:</u> | - | Teresa Borkowska |
| <u>Sędzia Sprawozdawca:</u> | - | Elżbieta Molenda |
| <u>Sędzia:</u> | - | Cecylia Domaradzka |

Protokolant – Katarzyna Bułaś

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP – Danuty Leksińskiej-Kaleta

Po rozpoznaniu na posiedzeniach w dniu 17 kwietnia 2012 roku wniosków Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE]

ORZEKA:

1. Uznać obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winnego że:
 - przyjmując pełnomocnictwo i podejmując się prowadzenia sprawy popełnił czyny sprzeczne z zasadami etyki radcy prawnego w szczególności nie informując klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku, oraz nie wydając wszystkich otrzymanych od klienta dokumentów, przez co czynem swoim dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r, Nr 10, poz. 65 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust 5 i ust 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
 - przyjmując pełnomocnictwo i podejmując się prowadzenia sprawy wyegzekwowania należności wynikających z aktu notarialnego dobrowolnym poddaniu się egzekucji, wystąpił do sądu z pozwem w postępowaniu nakazowym, zwiększając tym samym koszty jakie miał

ponieść klient: tj wpis sądowy i koszty zastępstwa procesowego, przez co czynem swym dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010r. Nr 10, poz. 65 z późn. zm.), art. 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 5 (2007 r. VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. w Sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

- po wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy spadkowej w dniu 26 sierpnia 2008r. przez [REDACTED] popełnił czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego nie wydając klientowi pism otrzymanych po tym terminie z Sądu przez co czynem swym dopuścił się przewinienia określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 z późn. zm.) w zw. z art. 28 ust. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 5 (2007 r. VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. w Sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
- Pozyskał klienta w sposób nieuczciwy poprzez podanie informacji wprowadzających w błąd klienta o posiadanych uprawnieniach do reprezentowania go jako obrońca w postępowaniu karnym, wykorzystując przy tym łatwowierność klienta oraz jego przymusowe położenie i nadużywając jego zaufania, przez co czynem swym dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010r. Nr 10, poz. 65 z późn. zm.) w zw. z art. 6 ust. 1 oraz art. 26 ust. 2 w zw. z art. 25 pkt b i c Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 5 (2007 r. VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. w Sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

2. Wymierzyć obwinionemu radcy prawnemu [REDACTED] i karę dyscyplinarną – zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres 6 miesięcy.
3. Obciążyć radcę prawnego [REDACTED] kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie [REDACTED] zł. (słownie: [REDACTED] złotych 00/100)

Sędzia

Przewodniczący

Sędzia



UZASADNIENIE

Rzecznik Dyscyplinarny wnioskiem z dnia 21 marca 2011r wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzucając mu, że przyjmując pełnomocnictwo i podejmując się prowadzenia sprawy popełnił czyny sprzeczne z zasadami etyki radcy prawnego w szczególności nie informując klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku, oraz nie wydając wszystkich otrzymanych od klienta dokumentów.

Następnie wnioskiem z dnia 9 maja 2011r. Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego zarzucając radcy prawnemu, że po wypowiedzeniu pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy spadkowej popełnił czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego nie wydając klientowi pism otrzymanych po tym terminie z sądu, a także to, iż pozyskał klienta w sposób nieuczciwy poprzez podanie informacji wprowadzających w błąd klienta o posiadanych uprawnieniach do reprezentowania go jako obrońca w postępowaniu karnym.

Sąd Dyscyplinarny ustalił,

Obwiniony [REDAKTOWANE] na podstawie umowy zlecenia wykonywał obsługę prawną przedsiębiorstwa pokrzywdzonego [REDAKTOWANE]. W ramach tej umowy prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko małżonkom [REDAKTOWANE] w celu wyegzekwowania należności zasadzonych wyrokiem sądowym. Egzekucja prowadzona była z nieruchomości, tj. lokalu mieszkalnego. Komornik sądowy zobowiązał obwinionego do złożenia odpisu księgi wieczystej i uiszczenia zaliczki na poczet kosztów opinii biegłego – rzeczoznawcy majątkowego. Ponieważ braki wniosku nie zostały usunięte, tzn. nie doręczono w terminie odpisu księgi wieczystej i nie uiszczono zaliczki w terminie. Radca prawny wystąpił do komornika z wnioskiem o zamianę rzeczoznawcy na tańszego, lecz komornik nie wyraził na to zgody. Komornik umorzył postępowanie, gdyż wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Obwiniony radca prawny nie informował pokrzywdzonego o faktycznym przebiegu postępowania egzekucyjnego. Twierdził natomiast, że egzekucja jest w toku, oraz że licytacja została przeprowadzona, a podział uzyskanych funduszy nastąpi wkrótce. O umorzeniu postępowania egzekucyjnego pokrzywdzony dowiedział się od komornika, do którego zadzwonił.

Ponadto obwiniony radca prawny reprezentował pokrzywdzonego Stefana Jarosińskiego w sprawie przeciwko małżonkom [REDAKTOWANE]. Sprawa dotyczyła wyegzekwowania należności na podstawie aktu notarialnego, w którym dłużnicy poddali się

dobrowolnie rygorowi egzekucji na podstawie art. 777 kpc. Radca prawny zamiast wystąpić do sądu o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności – skierował pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym. Naraził tym samym pokrzywdzonego na konieczność ponoszenia wyższych kosztów w postaci sądowego, a dla siebie wyższe koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł. Ponieważ wpis sądowy nie został uiszczony, sąd zwrócił pozew.

W składanych wyjaśnieniach, odnośnie prowadzonej sprawy przeciwko małżonkom Pięta obwiniony radca prawny nie przyznał się do winy. Twierdził, że egzekucja prowadzona była z wynagrodzenia za pracę. Zadłużenie wynosiło około 20.000 zł. Komornik odzyskał około 2000 – 3000 zł. Na skutek działań obwinionego dłużnik wpłacił w kasie skarżącego około 600 zł. Po uzyskaniu klauzuli przeciwko małżonce dłużnika złożył wniosek o wszczęcie egzekucji z nieruchomości, tj. lokalu mieszkalnego. W księdze wieczystej prowadzonej dla lokalu wpisano ostrzeżenie o zajęciu nieruchomości. Przyznaje, że komornik wzywał do wpłaty zaliczki na pokrycie wynagrodzenia dla biegłego rzeczoznawcy w kwocie 1800zł. Ponieważ zaliczka nie została uiszczona komornik umorzył postępowanie.

Obwiniony radca prawny przyznaje się natomiast do tego, iż w prowadzonej sprawie przeciwko małżonkom [REDAKTURA] popełnił błąd, gdyż faktycznie winien wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu zamiast kierować pozew do sądu.

Obwiniony radca prawny reprezentował pokrzywdzonego [REDAKTURA] w dwóch sprawach. Pierwsza sprawa dotyczyła postępowania o stwierdzenie nabycia spadku.

W toku postępowania ustalono, że pokrzywdzony [REDAKTURA] udzielił pełnomocnictwa obwinionemu radcy prawnemu do reprezentowania go w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku. Postępowanie to w I instancji zakończyło się w kwietniu 2008r. wynikiem korzystnym dla pokrzywdzonego. Na skutek apelacji złożonej przez uczestników postępowania sprawa toczyła się dalej. Na etapie postępowania apelacyjnego pokrzywdzony wypowiedział w dniu 26 sierpnia 2008r. pełnomocnictwo do reprezentowania jego interesu radcy prawnemu [REDAKTURA] i wobec utraty zaufania co do jego rzetelności. Pismo wypowiedające pełnomocnictwo wręczone zostało radcy prawnemu w jego kancelarii i pokwitowane przez niego w dniu 2 września 2008r. W dniu 17 września 2008r. pokrzywdzony powiadomił Sąd Okręgowy o fakcie wypowiedzenia pełnomocnictwa. Do kancelarii radcy prawnego [REDAKTURA] wpływały jeszcze pisma dotyczące będącej w toku sprawy spadkowej, jednakże radca prawny

nie przekazywał ich niezwłocznie pokrzywdzonemu. Skutkiem takiego działania była konieczność złożenia przez pokrzywdzonego wniosku do Sądu Okręgowego o przywrócenie terminu do złożenie odpowiedzi na pisma uczestników postępowania.

Sąd uznając zasadność argumentów pokrzywdzonego przywrócił termin. Fakt ten świadczy o słuszności zarzutów stawianych w tej materii radcy prawnemu [REDACTED].

W toku toczącego się postępowania spadkowego w I instancji pokrzywdzony zwrócił się do swego pełnomocnika [REDACTED] z prośbą o reprezentowanie jego również w procesie karnym, w którym był oskarżonym. Radca prawny [REDACTED] podjął się reprezentowania interesów [REDACTED] w sprawie karnej, nie informując pokrzywdzonego, iż nie ma uprawnień do reprezentowania [REDACTED] jako obrońca w postępowaniu karnym. [REDACTED] nie udzielił pisemnego pełnomocnictwa w sprawie karnej Panu [REDACTED], gdyż ten poinformował go, że lepiej będzie jak przed sądem występował będzie sam pokrzywdzony.

Pokrzywdzony wyjaśnił, że nie posiada odpowiedniego wykształcenia, z radcą prawnym łączyły go stosunki koleżeńskie, gdyż razem uczęszczali do szkoły, a zatem działał on w pełnym zaufaniu do radcy prawnego [REDACTED]. Nadto znajdował on się w trudnej sytuacji materialnej i liczył na koleżeńskie potraktowanie go przy rozliczeniu za prowadzenie spraw. Zostawił radcy prawnemu w kancelarii czyste kartki papieru podpisane in blanco celem sporządzenia przez radcę prawnego [REDACTED] wszelkich stanowisk na piśmie w imieniu pokrzywdzonego. Pisma te zresztą były sporządzone w wyżej wskazany sposób, a radca prawny towarzyszył w sądzie pokrzywdzonemu podczas terminów rozpraw.

Sprawa karna zakończyła się dla pokrzywdzonego niepomyślnie- został skazany. Radca prawny napisał wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, a pokrzywdzony podpisał wniosek. Po otrzymaniu uzasadnienia wyroku Pan [REDACTED] przekazał je radcy prawnemu, a ten zobowiązał się sporządzić i złożyć do sądu apelację lecz tego nie uczynił. Pan [REDACTED] cały czas miał przekonanie, że radca prawny [REDACTED] reprezentuje jego interesy w sprawie karnej. W przekonaniu takim utrzymywał go fakt, iż radca zgodził się prowadzić mu sprawę, sporządzał mu pisma do sądu i zapewniał osobiście oraz telefonicznie, że pilnuje sprawy i złożył apelację.

W tym zakresie radca prawny utrzymując pokrzywdzonego w przekonaniu o należyтым wykonywaniu podjętych przez siebie obowiązków nadużył zaufania klienta i wprowadził go w błąd. Na tę okoliczność pokrzywdzony załączył do akt płytę z nagranyimi rozmowami telefonicznymi, które prowadził z obwinionym i świadkiem [REDAKTOWANE].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarne zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że postępowanie obwinionego wobec pokrzywdzonych było niewłaściwe i niezgodne z zasadami etyki radcy prawnego.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 5 kodeksu etyki radcy prawnego, radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem. Obydwaj pokrzywdzeni, [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] zarówno w skargach, jak i w składanych zeznaniach konsekwentnie twierdzili, że obwiniony nie udzielał im informacji o przebiegu prowadzonych spraw. Wręcz przeciwnie twierdził, że postępowanie jest w toku. Pokrzywdzony [REDAKTOWANE] informację o tym, że postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z mocy prawa uzyska od komornika. Zaś w przypadku pokrzywdzonego [REDAKTOWANE], nie otrzymywał on od radcy prawnego korespondencji, która przychodziła na adres kancelarii już po wypowiedzeniu radcy prawnemu pełnomocnictwa. Wynikiem czego pokrzywdzony zmuszony był wystąpić do sądu o przywrócenie terminu do złożenia pisma.

Ponadto z naruszeniem przepisu art. 28 ust. 11 kodeksu etyki radcy prawnego obwiniony nie zwracał pokrzywdzonym po zakończeniu spraw, wszystkich związanych ze sprawą dokumentów. W obydwu przypadkach radca prawny nie zwracał dokumentów związanych ze sprawami.

Obwiniony w sposób naruszający przepis art.6 ust. 1 i art. 26 ust. 2 w zw. z art. 25 pkt. b i c kodeksu etyki radcy prawnego pozyskał klienta w sposób nieuczciwy poprzez podanie informacji wprowadzających w błąd klienta o posiadanych uprawnieniach do reprezentowania go jako obrońca w postępowaniu karnym.

Podstawą do przyjęcia pomocy w sprawie karnej nie może być, jak wyjaśnił to obwiniony, że pomagał w sprawie karnej bowiem zna prawo bo wcześniej był prokuratorem. Zaprzeczył jakoby otrzymał od pokrzywdzonego podpisy in blanco i stwierdził, że nie zgadzał się sporządzić apelacji. Przeprowadzony dowód z przesłuchania złożonej do akt sprawy płyty z nagraniami rozmów telefonicznych przeprowadzonych pokrzywdzonego z obwinionym

i świadkiem [REDAKTOWANE] wynika, że obwiniony utrzymywał pokrzywdzonego w przekonaniu o tym, że apelację złożył tylko dowód jej złożenia w sądzie gdzieś zagubił się. Zarówno obwiniony jak i świadek przyznali, że są to ich głosy nagrane na płycie.

Obwiniony radca prawny przyznał się do winy w zakresie zarzutu dotyczącego niewłaściwego postępowania dotyczącego podjęcia czynności zmierzających do wyegzekwowania od małżonków [REDAKTOWANE] należności, które zobowiązali się zaspokoić na podstawie oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie aktu notarialnego. Przyznaje, że zamiast wystąpić do sądu z pozwem w postępowaniu nakazowym winien wystąpić o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje, że obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] naruszył przepisy nieprawidłowo wykonując obsługę prawną pokrzywdzonych.

W ocenie Sądu obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] swoim zachowaniem naruszył zasady etyki radcy prawnego i dopuścił się przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 oraz art. 26 ust. 2 w zw. z art. 25 pkt b i c kodeksu etyki radcy prawnego, a także w związku z art. 28 ust. 5 i 11 kodeksu etyki radcy prawnego.

Naruszeniem art. 6 ust. 1 oraz art. 26 ust. 2 w związku z art. 25 pkt b i c kodeksu etyki radcy prawnego było pozyskanie klienta w sposób nieuczciwy poprzez podanie informacji wprowadzających w błąd klienta o posiadanych uprawnieniach do reprezentowania go jako obrońca w postępowaniu karnym, wykorzystując przy tym łatwowierność klienta oraz jego przymusowe położenie i nadużywając jego zaufania.

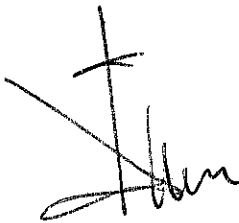
Naruszeniem art. 28 ust. 8 i 11 kodeksu etyki radcy prawnego jest nieinformowanie klienta o przebiegu sprawy i ich wyniku, a także nie wydawanie na ich wnioski dokumentów. Udzielanie informacji nie polegających na prawdzie powodowało utwierdzenie pokrzywdzonych w przekonaniu, że czynności w ich imieniu są podejmowane. W tym wypadku przyjmujący zlecenie nie może tłumaczyć się, że pobierał niskie wynagrodzenie, bowiem odpłatność nie stanowi istotnego elementu treści umowy zlecenia, która może zostać zawarta zarówno jako umowa odpłatna, jak i nieodpłatna. Przyjmując zlecenie prowadzenia sprawy winien przy jego wykonaniu dołożyć należytej staranności. Materiał dowodowy wskazuje, że radca prawny nie dokonał aktów staranności.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych.

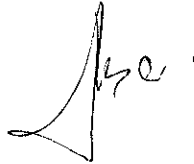
Pouczenie:

Na podstawie art. 70⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia przysługuje prawo odwołania w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted] e.

Sędzia



Przewodniczący



Sędzia



Odpis orzeczenia doręczyć:

- Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu KRRP, 00-478 Warszawa, Al. Ujazdowskie 18 lok. 4
- Ministrowi Sprawiedliwości, Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej, Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa
- Radzie OIRP w [redacted]
- Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- Radcy prawnemu [redacted]
- a/a